

2020

Zimní speciál

Světa outdooru

Kudy povede
TVÁ CESTA?

SPORTEN

SPORTEN
BACKCOUNTRY

BACKCOUNTRY BĚŽKY
Vyražte na výlety neupraveným terénem.

WWW.SPORTEN.CZ

EDITORIÁL

JINEJ OUTDOOR

Prvního dubna letošního roku, když bylo Česko sevřeno v karanténách kleštích, šily se roušky, divadla a kapely hrály on-line a ještě zdarma, lidé sdíleli recepty na buchty, až vykoupli všechny kvasnice, na horách ten den nasněžilo. Ti, kteří museli za každou cenu na poslední chvíli před uzavřením hranic s Rakouskem nebo s Itálií na lyže, už měli svou chřípku za sebou. Ulice v Praze zely prázdnotou. Stahování videí a streamovacích služeb dosahovalo vrcholu. Nikdo nikde. Všichni doma. Na hřebenech bylo tím pádem prázdné. Byl krásný aprílový den. Den jako obrázek. Já vyrazil na Vysoké kolo. V dálce jsem zaslechl skútr. Pak další. „Kolik jich dop***** je?“ Řekl jsem si. Nakonec jsem jich napočítal pět. Pět malých teček si to hrmulo přes Zlaté návrší od Medvědína na Vrbatku. „Horská?“ Pomyslel jsem si. To asi těžko. „Hoří snad Labská bouda?“ Zvuk skútrů zeslábl. Než jsem však zaklapl vázání a nechal pracovat 106 mm pod patou v prašanové nadílce, projelo těch pět strojů okolo mě. Tak to jsem musel natočit. Videjko letělo na ksichtoknihu. Borci drsný jak smírkovej papír to valili po hřebeni někam na východ. Tetřevice za smrčky z toho rachotu pouštěly vejce. Spustil se zátah. Nakonec je dostali. V karavanech na Horních Mísečkách, než přijeli benga, se ti drsoni převlékli do pyžam a dělali, že celej den po kalbě spali. Výfuky na skútrech ještě teplý. Mazáci. Prý každému napařili 100 litrů. Údajně jeden zaplatil, ostatní se odvolali. Na co?

Tak si myslím, že tihle frajeři udělali za jediný den víc škody, než všichni ski-alpinisti za celou sezónu. A jestli z toho vyklouznou, bude to výsměch všem, kteří mají rádi a respektují hory.

Doufám, že patříte mezi ně, protože vám v tomto zimním speciálu nabízíme inspiraci, jak to dělat jinak.

VOJTĚCH DVOŘÁK, šéf testovacího týmu Světa outdooru

Zimní speciál

příloha časopisu Svět outdooru 4/2020

VYCHÁZÍ

1× ročně, vydání 2020 vyšlo v listopadu 2020 v Praze.

VYDÁVÁ spolek IONUM, IČO 02203022

ADRESA REDAKCE

Klub Cestovatelů – Redakce Světa outdooru
Masarykovo nábřeží 22, 110 00 Praha 1
redakce@svetoutdooru.cz

ŠÉFREDAKTOR

Jakub Larysz
JAZYKOVÁ ÚPRAVA Aneta Michalcová
GRAFICKÁ ÚPRAVA Petra Sedláčková

OBSAH

- 4 ROZHOVOR: BØRGE OUSLAND,**
novodobý polární badatel
- 8 ZIMNÍ PŘECHOD**
MRAZIVÉ KAMČATKY
reportáž z ruského dobrodružství
- 12 ROADTRIP RUMUNSKEM**
ZA FREERIDEM:
tipy na místa, která za to stojí
- 16 KAM NA BĚŽKY?**
Pět tipů na české a slovenské běžkování
- 20 PRAŠANOVÉ VÁNOCE NA SIBIŘI**
– když chcete svátky trávit jinak
- 26 RECENZE A TIPY NA ZIMNÍ**
VYBAVENÍ

VYBRALI JSME

KAM NA BĚŽKY

Autorka fotky na obálce: Klára Hnízdová

INZERCE www.guntao.cz, reklama@guntao.cz

TISK Triangl Praha

ROZŠÍŘUJE V ČR PNS, a. s.

ROZŠÍŘUJE V SR MAGNET PRESS, SLOVAKIA s. r. o.

MAGAZÍN SVĚT OUTDOORU

Registrace MK ČR E 13451, ISSN 1801-2000

BØRGE OUSLAND: novodobý polární badatel

Kdo by neměl rád dobrodružné příběhy o dobývání velehor a míst v odlehlých koutech planety nebo odkrývání tajemství bílých míst na historických mapách. A co teprve Norové, když v jejich objevitelské historii jsou zapsána jména jako Nansen, Amundsen a Ousland? Že ti třetí jméno nic neříká? Pak přišel čas doplnit vzdělání o dalšího norského polárníka.

PŘIPRAVIL A PŘELOŽIL JAKUB LARYSZ, FOTO ARCHIV BØRGEHO OUSLANDA

V únoru 2006 napsali v *National Geographic Adventure*: „Børge Ousland je pravděpodobně nejúspěšnější žijící polární objevitel!” Mohl bych tě podle tvého dlouhého seznamu expedic a mnoha let zkušeností nazývat Nansenem nebo Amundsenem dnešní doby?

Měl jsem dost štěstí, abych byl součástí moderního polárního objevování, od začátku 80. let až do dneška to byla úžasná zkušenost. Od používání sextantu pro navigaci a oblečení z nedokonalého materiálu na mé první výpravě přes Grónsko v 86. roce až po dnešní GPS navigace a satelitní telefony.

Jaký je Børge Ousland člověk?

Od přírody jsem zvědavý, rád věci zkoumám a objevuji. Nejsem polárníkem, abych naplňoval ambice být někde první a podobně, ale spíše proto, že mě zajímají krásy světa a chci naplňovat svůj život takovými momenty. Také mám rád bourání fyzických

a psychických bariér. V tomto ohledu dokážeme opravdu mnoho, v podstatě neexistují limity.

Co pro tebe znamenají Nansen a Amundsen?

Horde ovlivnili směr, kterým jsem se vydal a stále jsou obrovskou inspirací. Jako Nor kráčím v jejich šlépějích. Stále se učím z Amundsenova metodického přístupu k přípravě a plánování a Nansenovy schopnosti prostě vyrazit a riskovat vše. Oba totiž navzdory svým šancím věřili, že to dokážou.

Co tě přitahuje do polárních oblastí a na obrovské sněhové pláně?

V džungli můžeš přežít týden, jen musíš najít jídlo a přístřešek nad zemí. V poušti přežiješ několik dní, i když nemáš vůbec nic. Ale v polární oblasti dlouho nepřežiješ, pokud nejsi připraven nebo nedokážeš snášet chlad. V takové krajině je matka příroda úplně jiný boss než na ostatních místech planety. Když jdu takovou krajinou, jsem přírodě a sobě samému o dost blíže než jinde, a to mě učí být pokorným. Taky jsem si uvědomil, že pokud chci být v něčem

VÝBĚR Z EXPEDIC BØRGEHO OUSLANDA

1986

Přechod Grónska s Agnarem Bergehem a Janem Morten Ertsaasem. Vstup Børgeho do polárního světa.

1990

Severní pól s Erlingem Kaggem a Geirem Randbym. První expedice, která dosáhla Severního pólu bez vnější podpory.

1994

Severní pól solo. Børge jako první člověk dosahuje Severního pólu bez vnější podpory a sám.

1996–1997

Přechod Antarktidy. Børge je prvním člověkem, který sám přešel Antarktidu (od moře k moři) přes Jižní pól. Dalo by se říct, že se jednalo o expedici bez podpory, ale díky novým definicím se jeho přechod, kdy párkrát použil jednoduchého draka, aby využil síly větru, počítá pouze jako solo přechod.

1999

Výstup na osmitisícovku Cho Oyu.

2001

Børge se stává prvním člověkem, který přešel oba póly. V tomto roce sám přešel přes Severní ledový oceán a Severní pól ze Sibiře do Kanady.

Na cestě k severnímu pólu s Mikem Hornem v roce 2006. V drsných teplotách a se zlomenou lyží se Børge a Mike stali prvními osobami, které v zimních měsících dosáhly severního pólu. Fotil Mike Horn.

dobrý, musím se specializovat, a pro Nora inspirovaného dávnými objeviteli toto byla přirozená volba.

Viděl jsi film Amundsen? Jak moc snímek zachycoval opravdové polární expedice a korespondoval s historií?

Ano, viděl jsem ho a myslím, že je to skvělý film. Amundsen za svůj život dokázal mnoho, byl to opravdový dobrodruh a film by tak samozřejmě mohl být dvakrát tak delší. Jen ten závěr byl možná až moc romantický.

V historii proběhlo mnoho „závodů“ o dobytí obou pólů nebo o přechody zamrzlých kontinentů. Jak se díváš na tyhle „soutěže“ jako jeden z těch, který má na účtu expedice s přívlastkem první?

Soutěžení mám rád, je to součást života a také dělá příběhy expedic zajímavější. Všichni chceme být v něčem nejlepší. Je to hodně uspokojující, když člověk dokáže něco, co doposud nikdo před ním. Nemyslím, že by soutěživost měla odrazovat od takových podniků, je jich součástí, ale neměla by být samotným důvodem

DEVOLD®

NORWAY 1853

Børge Ousland je dlouholetým ambasadorem norské značky Devold, která se výrobě vlněného oblečení věnuje již přes 160 let a oblékala i objevitele, jako byli Fridtjof Nansen a Roald Amundsen.

pro takovou akci. Když jsem na výpravě, moc se nezajímám o soutěžení nebo konkurenci, protože to odvádí pozornost a je pak snadné udělat nějakou chybu. Když jsem na expedici, soustředím se jenom na ni.

OPRAVDOVÉ EXPEDICE A JEJICH HRDINOVÉ

Mimo tvé úspěchy v „placatém světě“ jsi také vylezl na dva osmitisícové vrcholy (Cho Oyu v roce 1999 a jižní vrchol Mount Everestu v roce 2003). Jak bys popsal rozdíly mezi horizontálními a vertikálními expedicemi?

Na ty expedice jsem jel, abych zjistil, jaké to je a uvědomil si, že mám polární expedice raději. Nepovažuji se za horolezce. Být tak blízko nebi je skvělý zážitek, ale ostatní za tebe dělají všechnu práci a podporují tě od začátku do konce. Při dnešním způsobu lezení na nejvyšší hory v organizovaných skupinách jsou opravdovými hrdiny Šerповé nebo výškoví nosiči – vše připravují, nosí náklad a zajišťují výstupové trasy. Oproti tomu jsou cesty na Severní nebo Jižní pól bez podpory jiné. Jen tvá síla, zkušenosti a odhodlání rozhodují o tom, jestli dosáhneš svého cíle. Když vidím, jak to dnes funguje, jsem rád, že jsem až na hlavní vrchol Everestu nevylezl. Chlubit se tím by bylo špatné. Existuje jen málo elitních horolezců, kteří lezou v malých týmech, často bez přídavného kyslíku a dokážou v horách velké věci. Tihle mají můj absolutní respekt.

Pokud bych se rozhodl vyrazit na polární expedici, co bych měl vědět a jaké vybavení bych měl mít s sebou?

Pokud máš ambici jet na polární expedici, tak jediná dobrá rada je se učit od expertů a třeba zvážit organizovanou výpravu. Existuje

2003

Børge dosahuje jižního vrcholu Mount Everestu.

2006

Společně s Mikem Hornem jsou první, kteří podnikli expedici na Severní pól v zimních měsících. Bez pár dní by se jednalo o dosažení Severního pólu v zimě.

2007

Børge se se svým společníkem Thomasem Ulrichem vydává na Severní pól ve šlépějích historické expedice lodi Fram Fridtjofa Nansena z roku 1895. Stávají se tak prvními, kteří se odvážili k takovému podniku.

2010

Čtyřměsíční obeplutí Severního pólu. Børge s Thorleifem Thorleifssonem na 31stopém trimaranu proplují „Northern Passage“ za jedinou sezonu. Tím také názorně ukazují, jak globální oteplování ovlivňuje změnu klimatu.

2012

Børge Ousland a Francouz Vincent Colliard zahajují přechodem jednoho z největších ledovců v Evropě – Nordaustlandet na Svalbardu, projekt IceLegacy, který zkoumá a ukazuje na změny ledovců v závislosti na změně klimatu a globálním oteplování.

➤ TIP VÝVOJ GLOBÁLNÍHO OTEPLOVÁNÍ ZKOUMÁ PROJEKT ICELEGACY, během kterého chce Børge Ousland přejít 20 největších ledovců světa. Více informací najdeš na www.icelegacy.com.

obrovské množství věcí, co se může pokazit, takže jen tak bez zkušeností nemůžeš vyrazit. Driftující led, lední medvědi, vítr a chlad – to vše jsou věci, které tě mohou zabít, když nejsi připravený. I když víš, co děláš, můžeš se dostat do nebezpečných situací, ale je potřeba umět z nich i bezpečně vybruslit.

Jak je to se záložním vybavením? Slyšel jsem, že bys měl mít dva kusy od všeho.

Já vlastně s sebou беру jen velmi málo. Je to vyvážení vah, kdy na jedné straně je vše, co potřebuješ k bezpečí a přežití a na druhé je to, jak těžké budou tvé sáňe. Jako zálohu s sebou беру druhý vaříč a extra pár lyží. Namísto dalších věcí mám s sebou velkou soupravu na opravu, takže ve většině případů jsem schopný rozbitou věc opravit.

„... byla taková tma, že jsem neviděl Mika, ani když seděl na saních dva metry ode mě.“

Musel jsi už řešit nějaké problémy nebo jsi měl štěstí na kvalitní vybavení a byl dobře připraven?

Za tu dobu, co chodím do polárních oblastí, se mé vybavení osvědčilo a vím, co tam funguje. Ale vždy se něco stane. Například na mé poslední expedici přes Severní pól jsem rozlámal sáňe, ale podařilo se mi je opravit a v expedici pokračovat.

Opravovat něco v teplotách hluboko pod nulou nezní jako činnost, kterou bych chtěl dělat. Jen když na to pomyslím, představím si omrzlé ruce a hodně bolesti. Jak to máš s oblečením?

Když jsem v roce 1986 přecházel Grónsko, měl jsem vlněné oblečení a anorak z bavlny. Teď na všech expedicích používám anoraky s Gore-Texem, ale pořád vlněné spodní prádlo, to je to nejteplejší.

TŘI MĚSÍCE VE TMĚ A POLÁRNÍ VÝZKUM

Která z tvých expedic byla nejtěžší? Byla to ta v roce 2006, když jste s Mikem Hornem šli na Severní pól během polární noci?

Myslím, že to byla tahle. Začínali jsme s vahou saní na 185 kg, což byl opravdový limit této expedice. Když jsme po 87 dnech došli k lodi, zbýval mi půllitr paliva do vaříče a jeden oběd.

To bylo perfektně spočítané! Nebo se mílím? Kolik a jaké jídlo jste s sebou brali?

Nabrali jsme jídlo na 85 dní, ale protože jsme posledních pár týdnů trochu protahovali, cestu jsme dokončili za 87 dnů. Jedli jsme kolem 6 200 kcal za den, což je dvakrát tolik, než za den sní normální dospělý, a i přesto jsem zhubl 12–15 kg. Tahat tak těžké sáňe každý den je jako denně chodit do posilovny a celý den zvedat činky po dobu skoro tří měsíců, s přestávkou 3–4 dnů kvůli špatnému počasí.

Přeskakování mezi ledovými krami driftujícího ledu ledu. Børge a Thomas Ulrich se v roce 2007 vydali po trase Fridtjofa Nansena a Hjalmara Johansena ze severního pólu do země Františka Josefa. Fotil Thomas Ulrich.

Jsou lidé, kteří se dobrovolně nechávají zavřít do tmy, aby meditovali, ale někteří to nesou velmi špatně. Jak jsi se vypořádal s polární nocí? Byla to černo-černá tma nebo jsi mohl pozorovat polární záři a nebe plné hvězd?

Když venku nebyl měsíc, byla taková tma, že jsem neviděl Mika, ani když seděl na saních dva metry ode mě. Tma je psychicky vyčerpávající, vše je tak monotónní – žádné barvy, jen pár podnětů z okolí. Ale nejhorší je nebezpečí, které tma přináší. Nevidíš daleko a polární medvědi se tak mohou dostat velice blízko, než je spatříš, sníh na zemi zakrývá nástrahy a navigace v ledu se stává také hodně obtížná.

Na tvém webu seznam expedic končí v roce 2014 projektem IceLegacy. Co jsi dělal posledních šest let a o čem je právě projekt IceLegacy?

Během několika posledních let jsme v rámci projektu IceLegacy přešli dva ledové příkrovy, Penny Royal Glacier a Barnesovu ledovou čepici na Baffinově ostrově. Do dnešního dne jsme tak přešli 11 ledovců. Teď se soustředíme na kanadské ledovce, ale dokud platí cestovní omezení, tak nepodnikneme žádnou výpravu.

Jak vidíš budoucnost polárních dobrodružství z pohledu globálního oteplování a změn v životním prostředí?

Změna klimatu je dnes největší výzvou lidstva. Také proto vznikl projekt IceLegacy, aby se pokoušel sdělovat, co se děje s velkými ledovci. Ty tají velice rychle a všichni víme, že se promění ve vodu, která přispěje zvednutí hladiny moře. Myslím, že v budoucnu bude pořad možné podnikat polární expedice, ale prostředí, jak ho známe, bude určitě změněno. Změny klimatu jsou obzvláště vizuálně znatelné v Severním ledovém oceánu, kde led ubývá a stává se křehčím. 🌡️

BØRGE OUSLAND

Je norský polárník, fotograf a spisovatel. Narodil se v roce 1962 v Oslu. V letech 1984–1993 pracoval jako potápěč na ropných plošinách v Severním moři. Přechodem Grónska v roce 1986, který podnikl společně se dvěma kolegy potápěči, se definitivně zapsal do polárnických kruhů. Od roku 1994 se svým úspěšným dosažením Severního pólu bez podpory a solo stal polárníkem na plný úvazek a také prvním člověkem, který to dokázal. Za tento a mnoho dalších úžasných výkonů je považován za nejzkušenějšího polárníka současnosti. Více najdete na www.ousland.no a www.icelegacy.com.

Devold je originál.

Vyrábí z vlny od roku 1853 – 167 let
know-how a zkušeností.

Vlněný svetr Devold Svalbard

Proč nosit merino vlnu od Devoldu? Je to 100% přírodní materiál, který je funkční, hřeje i chladí, nesmrdí, chrání před UV a má spoustu dalších unikátních vlastností, které vyvinula příroda pro životní komfort oveček. Pro své mimořádně kvalitní výrobky získává Devold vlnu z vlastních farem v Austrálii, Tasmánii, Nového Zélandu a Argentiny. Vlnu zpracovává a vyrábí finální výrobky ve vlastní továrně v Litvě. Díky pečlivé kontrole celého výrobního procesu a dlouholetým zkušenostem se zpracováním vlny, jsou výrobky Devold vždy minimálně o 100 let před konkurencí, nosil ho již Amundsen a Nansen. Norský Devold je to nejlepší vlněné oblečení, které si můžete koupit.

Siť prodejen Devold najdete na stránkách www.devold.cz |
Generální dovozce pro ČR a SR: norskamoda.cz

Tradiční norský vlněný svetr. Od roku 1860 v těchto svetrech norští rybáři brázдили divoké norské pobřeží. Nansen a Amundsen měli tyto svetry na svých polárních expedicích. I vy se staňte na chvíli polárním dobrodruhem, ale v příjemném teple vlněného svetru Islander.

DEVOLD®
NORWAY 1853

REPORTÁŽ

ZIMNÍ PŘECHOD MRAZIVÉ KAMČATKY

Kamčatka je jeden z turisticky nejnavštěvovanějších regionů Ruska. Poloostrov se táhne od severu na jih mezi pobřežím Ochotského moře z jedné strany a Tichého oceánu ze strany druhé, je rozdělený hřebenem Středových hor vulkanického původu. Hlavní město Kamčatky – Petropavlovsk, je zároveň jediným městem na poloostrově vůbec, proto mu místní říkají jednoduše: Gorod (rusky Město). Cílem naší výpravy v březnu 2020 bylo přejít poloostrov na lyžích v jeho nejužším místě z vesnice Palana u Ochotského moře až k Tichému oceánu. Došli jsme?

TEXT MARIA HORALÍKOVÁ, FOTO DIMITRY ALEŠKIN

Na letišti v Palaně, kde občas přistane jedno malé letadlo, nenajdete stánek s kávou ani stanoviště taxíků. Nenajdete tam vůbec nic až na dědu – místního správce, který pomocí sněhové lopaty brání dřevěný domek modré barvy proti útoku Američanů.

Střed Palany je ozdoben sochou Lenina, smečkami divokých psů a dvoutetrami haldami sněhu, na kterých radostně sáňkují místní děti. Nutností je návštěva místního obchodu, který nahrazuje chybějící internet 5G: je to nejkratší cesta k získání informací nezbytných pro plánování treku. Udělat to přes internet nebo telefon na dálku z „pevniny“ je naprosto nemožné. Místní nás začnou brát vážně, až když se před nimi objevíme osobně.

VYRÁŽÍME

Ráno prvního dne pochodu je mrazivé, teploměr ukazuje -18 °C a každý stupeň je opravdu cítit. Hned po startu najíždíme na pravidelný rytmus: hodinové úseky pochodu se střídají s desetiminutovými pauzami. Během chůze na lyžích může být opravdu vedro a často se i pořádně potíme, zvláště když taháme sáně do kopce. Ale stačí se jen krátce zastavit a hned námi začíná pronikat chlad. Proto je potřeba na každé zastávce povinně navléknout péřovku, kterou pak musíme po odpískání dalšího startu s neskutečným úsilím zase sundat.

Za slunce, větru a chladu stoupáme podél řeky Lesnaja směrem k hlavnímu hřebeni Kamčatky. Přesouváme se přes lesíky a prázdná tundrová pole, na kterých v zimě vítr vytváří podivné

vlny – zastrugi. V zimní tundře neobjevíme skoro žádné zvířecí stopy, ani ptákům se sem lézat nechce. Očima ne vždy poznáme, že terén stoupá, ale to nám napovídají sáně, které máme uvázané u pasu.

Každý den jdeme od rána až do večerního soumraku. Když vidíme, jak sluneční svit slabne, cítíme i náhlé ochlazení vzduchu. Je nejvyšší čas rozložit kemp a rozdělat oheň z čehokoliv, co najdeme, a začíná dlouhý proces roztápění, vaření vody a večeře. Jídlo se neskutečně rychle ochlazuje, dojíždáme ho už studené a poslední zbytky přimrzají ke dnu misky, kde zůstávají až do příště. Po jídle roztápíme vodu na čaj, jen výjimečně se nám daří najít tekoucí vodu bez ledu.

SUŠENKY A ČEKÁNÍ

Od druhého dne pochodu už pozorujeme hory hlavního hřebene. Ke konci pátého dne, po překonání dlouhých a děsivě nudných úseků holé tundry, přímo na úpatí bílých hor v lesíku plném zaječích stop, konečně objevujeme zelený domek známý v této oblasti jako „Stěpanovova základna“, který je naším aktuálním cílem. Nedovedu popsat, jaké pocity plní člověka po skoro týdenním putování sněhem a ledem v teplotách výrazně pod nulou, když vejde dovnitř chaty a objeví na stole otevřenou krabici sušenek. Můžu jen konstatovat, že sušenky zmizely beze stop.

Ráno chceme pokračovat v túře ještě dva dny a 60 km k říčce Dranka, u které vytékají ze země horké radonové prameny. Bohužel krátce po opuštění chaty a v plné polní zjišťujeme, že

řeka vedoucí naším směrem je částečně bez ledu, a to pro nás představuje výrazné nebezpečí. Rozhodujeme se pro návrat na chatu a čekání do rána na skútry, které se sem mají zastavit cestou z vesnice. Kluci Denis a Voloda přijíždí až v noci, venku fouká hrozný vítr. Těžko si představuji, jak se v takovém vichru jede dlouhé hodiny na skútru. Ráno Denis a Voloda trvají na tom, že znamenité horké prameny musíme povinně zažít. Pro to s sebou na skútru přitáhli i nákladní saně.

LÁZNĚ

Cesta ke Drance na nákladních saních je opravdu divoká. Jako jediná ženská výprava mám luxusní místo za řidičem, zatímco chlapi musí poskakovat na vlečce. Terén je složitý, párkrát padám do prašanu a několikrát musíme vystoupit, aby skútr zvládl další šilený svah. Necelých 60 km jedeme pět nekonečných hodin.

Ještě za světla stojíme u malého útulného domku v tichém zasněženém údolí mezi ostrými kopci, kde není jediná lidská duše. Přímou mezi závěsemi jsou vidět tmavé tůňky s horkou vodou, které místní přizpůsobili ke koupání. Stačí se nebát a v desetistupňovém mrazu se svléknout donaha na kraji bazénku. Odměnou je zážračné teplo vody okolo 38 stupňů, výhled na sopky přímo nad našimi hlavami a neskutečné ticho.

ČAS

Cestou z Dranky jedeme přes panoramatický Kravský průsmyk. Kluci zápasí s asi stokilovými nákladními saněmi, aby je po pás ve sněhu vytlačili do kopce. Asi v polovině cesty má jeden ze dvou skútrů poruchu, roztrhl se mu magnet ve startéru. Voláme do vesnice o pomoc – pro takové situace má každý, kdo jede do tundry, u sebe satelitní telefon, protože mobilní signál mimo obce neexistuje.

Hodiny čekání naštěstí přechkáváme v jediné boudě v těchto místech, která se jako zázrakem nachází dva kilometry od místa poruchy. Udělali jsme chybu, veškeré zásoby jídla jsme nechali na chatě – mysleli jsme, že to do vesnice máme kousek.

Pomoc doráží až po čtyřech hodinách dlouhého čekání. Celou tu dobu topíme v kamnech v malé budce u lesa, kam se narvalo osm lidí. Připomnělo mi to, jak před sto lety norští polárníci Nansen s Johansenem trávili zimu v malíčkém prostoru, jen pár metrů čtverečních, v Zemi Františka Josefa po neúspěšném pokusu dosáhnout severní pól.

Finální úsek z „Nansenova“ útulku do Palany je jako neko-nečná noční můra. Na skútrech jedeme sněhovou bouří a viditelnost se pohybuje od špatné k ještě horší. Je zázrak, jak se místní chlapi v tomto terénu vůbec orientují. Občas nevím ani světla stroje před námi, jak se sníh lepí na mé lyžařské brýle. Noc i kilometry do vesnice se zdají jako nekonečné. Až když v dále před námi vidím světla, dochází mi, že máme dobojováno a jsme zpátky v civilizaci. Je asi pět hodin ráno a my jsme vzhůru téměř 24 hodin. Neskuteční místní lidé, kteří nás vytáhli z tundry a ohrožovali sebe i svoji techniku kvůli několika turistům, se řídí jednoduchým pravidlem: tundra je pro všechny jenom jedna a pomoci se musí každému, kdo v ní pomoc potřebuje.

DOMŮ, DO PRAHY

Počasí se nezlepšuje ani po pár dnech, a tak divoké putování zpátky domů pokračuje. Cestu dlouhou 940 km z vesnice do Města trávíme společně v nákladovém prostoru Kamazu. Rally Paříž-Dakar je slabý odvar naší zimní cesty z Palany

Náš vedoucí Dima a jeho pravá ruka Pályč.

Večerní vaření.

PRAKTICKÉ INFORMACE PRO ZIMNÍ POCHOD NA LYŽÍCH

- Správný výběr oblečení je klíčový. Uvědomte si, že během zimního pochodu vám za chůze bude horko, o přestávkách chladno a večer zima. **Oblečení se proto musí skládat z vrstev, které plní různé funkce:** za chůze bude dobře odvádět pot (termoprádlo a prodyšná tenká bunda), o přestávkách a večer zahřívát (prádlo s vlnou, fleece, přepovka). Velmi se osvědčilo mít na večer v táboře speciální zateplené boty.
- Velké nebezpečí dlouhých zimních výprav je **sněžná slepota**, která dokáže udělat z příjemné túry peklo. Hrozí bolesti očí až dočasná nevidomost. Proto jsou nezbytné sluneční nebo lyžařské brýle s možností nastavení barvy skla. Brýle noste během pochodu neustále, nejenom když silně svítí slunce.
- Zimní pochod má velkou výhodu v tom, že není potřeba tahat velký batoh na zádech. Místo něho **si pořídte sáně typu „pulky“** (z norského fjellpulken). Kromě originálních norských existuje také levnější alternativa od českého výrobce. Je to ideální způsob přepravy všech potřebných věcí a taky je to pohodlnější, zdravější a bezpečnější než tahání těžkého batohu. Sáně mají nevýhodu jenom během zdolávání velkých převýšení. Na rovině jsou optimální volbou.
- **Veškeré zásoby vody na celý den na vaření a pití je potřeba roztopit z ledu nebo sněhu.** Proto musíte počítat s větší spotřebou paliva a delším časem stráveným večer na zabezpečení vody na následující den. Roztopená voda na další den se uchovává v termosce (jinak zmrzne). Termoska by měla mít alespoň jeden litr. Hodně žiznivým bych doporučila vzít termosky dvě.
- Na zimní túry **neberte** plynový vařič, nejspolehlivější je topení suchým dřevem (pokud je dostupné). Jako záložní varianta je vhodný benzinový vařič – benzin se dá sehnat všude ve světě před startem pochodu.
- Při výběru místa pro tábor a ohniště berte na vědomí, že **hloubka sněhu může dosahovat několika metrů. Proto je nutné mít sebou lopatu** a nejdřív vykopat ve sněhu dostatečně hlubokou díru pro budoucí oheň, jinak hrozí propadnutí ohniště a zhasnutí ohně. Lepší než na sněhu je zbudovat ohniště na ledu, např. na pevném ledě zamrzlé řeky.

Pochod organizován ve spolupráci s Dmitrijem Aleškinem, vedoucím turistického klubu Volčica, www.wolfin.ru

do Petropavlovsku, která vede složitým horským terénem se sněhem a ledem, přes řeky a průsmyky hlavního hřebene Kamčatky. Dva dny a jednu noc se natřásáme uvnitř uzavřeného prostoru bez oken, zatímco řidič Valěra skoro bez spánku sedí za volantem a kouří jednu cigaretu za druhou.

Taková cesta má mnohé nástrahy, můžete jet hodinu a dostat se jen o deset kilometrů dál, můžete uvíznout ve sněhu, propadnout se do ledu nebo nekontrolovaně sjet z kopce. Jediné, co proti tomu může čelit, jsou letité zkušenosti řidiče, pomoc jeho přátel, vlastní ruce a hlava a touha znovu se v bezpečí vrátit domů a vidět své děti.

Konečně ve Městě nastupujeme do letadla směr Moskva a pak Praha, ale já před očima stále vidím sních, hodně bílého sněhu, kam až oko dohlédne a stopy Kamazu, slyším hlasy a vtipy všech těch neuvěřitelných lidí, co jsme na Kamčatce potkali. Víím, že se zase někdy vypravíme do zimy, kde pomoc a přátelství mají jiný význam než v teple a pohodě. ☼

Stěpanovova
základna.

Náš tým v plné polní.

*Na náměstí
v Palaně nesmí
chybět socha
Lenina.*

*Palana, náš
výchozí bod.*

MARIA HORALÍKOVÁ

Ruska původem z Petrohradu, která po studiích v Německu přijela do České republiky, kde se ve studentském divadle seznámila se svým nynějším manželem, se kterým žije v Praze. Rusko, kde prožila většinu svého života, má procestované od Sibíře po Dálný východ, včetně oblasti za polárním kruhem. Kromě zimních výprav ráda cestuje, leze a zajímá se o literaturu a dějiny. český jazyk a dějepis. Má dvě děti ve věku 11 a 9 let.

➔ TIP NA TRIP

ROADTRIP RUMUNSKEM ZA FREERIDEM – místa, která za to stojí

Cesty po vlastní ose do neznámých končin jsou pro každého z nás obohacující. Pokud se takové výlety dostanou i k ostatním podobně smýšlejícím, pak budou obohaceni i oni. Milujete-li cestování autem a k tomu i zimu, pak vás bude zajímat pět míst v Rumunsku, kam vyrazit za prašanem – pokud tedy napadne.

TEXT A FOTO ARCHIV LUCIE ŤAVODOVÉ

Letos na Valentýna jsme se vydali na týdenní dobrodružství do Rumunska (doslova). Nabalili jsme naši obytnou dodávku, vzali si skialpy a kdyby náhodou i prkna. Týden dopředu jsme na rychlíka zjistili, jestli a kam se tam vlastně dá na freeride a snažili se přes wepowder.com vypočítat pravděpodobnost sněhové pokrývky v Karpatech.

Z toho, co jsme dohledali, se postavil plán na roadtrip přes Retezat, Făgăraș, Lacul Bâlea, Bran (Drákulův Hrad), Babele až na Sinaiu. A dále v textu je to, co bychom vypíchlí.

1) PRELUCELE – TRASA Z LYŽAŘSKÉHO STŘEDISKA RÂUȘOR SMĚR RETEZAT ★★★★★

Je to nejbližší dostupné rumunské pohoří s vrcholy nad 2 000 m n. m. s horou Retezat (2 482 m). V Râușor je parkoviště asi na 20 aut, zdarma. Středisko je úrovně Troják před 20 lety. Nástup k hoře je lesem. Sníh nám naštěstí dovolil jít na lyžích. Po hodině stoupání lesem se jde 20 minut kosodřevinou, a poté jsme v kotlině. Odtud je už vidět Retezat před námi a Prelucele napravo (2 265 m). Jelikož jsme v té době pořád neměli haršaj-zny, při pohledu na Retezat bylo jasné, že dřina bude v obou směrech. Naštěstí Prelucele doslova vybízela k úžasným freeride sjezdům. Výšlap z kotliny na vrchol trvá vždy do půl hodiny. Sjízdnost je v několika místech, my zvolili dvě trasy. Čirá radost a dá se tady řídit celý den.

Trasa túry Râușor–Retezat–Prelucele:

www.mapy.cz/s/cuzazolapu

PRAKTICKÉ INFORMACE

PŘEDPOVĚĎ POČASÍ: V Rumunsku jsou nejspolehlivější webkamery dané lokace.

PITNÁ VODA: Pokud někde trčí trubka ze skály a místní stáčí vodu do barelů, je pitná.

- Pokud preferujete spaní v autě, doporučuji aplikaci park4night.
- V Rumunsku co nejvíce využívejte dálnice a hlavní tahy.
- Ceny dálničních známek najdete na www.dalnicni-znamky.com.
- Vyhledávat trasy a místa doporučuji na Mapy.cz a na YouTube, Google Maps o mnoha lanovkách ani neví.

BODY ZÁJMU:

- Râpa Roşie (v překladu Červené hory) – při cestě po dálnici kolem města Sebeş
- Igloo Village na Balea Lac – nevšední zážitek pro přenocování, www.hoteloffice.ro
- Peštera Ialomiţei – nádherná velká jeskyně, nachází se za vodní nádrží Bolboci na druhé straně Sinaia a Babele, vstup 10 LEI/os.

2) SKITOURINGOVÁ HŘEBENOVKA: PARÂNG – PARÂNGUL MARE ★★★★★

Parkování zde = stát v bahně za plotem. Nejlepší je to pod vrchní nástupní lanovkou, u hotelu Rusu. Lanovka jede jen od minimálního počtu 50 lyžařů, takže nezbývá, než si kopec vyjít po vlastních. Po „svahu“ se jde pod lanovkou zhruba hodinu do malého střediska. Zde se mi podařilo zlomit si hůlku při napodobování žáků základní školy. :) Rumuni jsou však družný

Pohled ze sedla tezerul Caprei do údolí Balea Lac.

národ a do chvilky jsme měli opraveno a mohli pokračovat dále. U rozcestníku nad střediskem už jde vidět jak Parângul Mic (2 084 m) tak i Parângul Mare (2 519 m). Celý výlet se dá přirovnat k trase Vrátná – Velký Kriváň – Malý Kriváň. Jednoduše skitour hřebenovka. Sněhová pokrývka bohužel stála za nic.

Trasa hřebenové túry: www.mapy.cz/s/pepapomeke

3) TOP OF ROMANIA: LACUL BÂLEA – TRANSFĂGĂRAŞANSKÁ MAGISTRÁLA – FĂGĂRAŞSKÉ KÁRPATY ★★★★★ *

Cesta končí betonovým přehrazením u dolní stanice lanovky. Zde se dá parkovat a nahoru vyjet pouze lanovkou. Nevěřte internetu, první kabinka jela kupodivu už v devět hodin ráno a v ní jsme byli my dva a tři vlekaři. Cesta trvá čtvrt hodiny a platí se až při výstupu 35 LEI/os. Tohle místo rozhodně stojí za to! V kombinaci se sluníčkem, bezvětřím a dvěma metry sněhu je to ráj na zemi.

U jezera Bâlea je restaurace a hotel dokonce s iglů, ve kterém se dá přenocovat. Na svazích padajících k jezeru se dá řádit do sytosti, pak můžete jít dále z údolí.

Začali jsme levou stranou kotliny. Nahoru je to půl hodiny pod skály a potom sjezd až na zamrzlé jezero. Druhou trasu jsme šli ve stopách jiné skupiny středem kotle. Necelých 20 metrů pod sedlem Iezerul Caprei (2 400 m) je potřeba sundat lyže a do sedla dojít po svých. Odtud se dá pokračovat nebo se pokochat výhledem na druhou stranu Transfăgăraşan, sejít k lyžím a sjet si freeride k jezeru. Pro sjezd jsme vyhodnotili tři možnosti. Pravým svahem při pohledu od jezera se jde do sedla Curmătura Bâlei. Je za ním nádherná kotlina s úžasnými sjezdy k dalším horám. Určitě doporučuji a nezapomenout haršajzny! Za dobrého počasí se dá dojít až na Paltinu (2 399 m) nebo k Lacul Doamnei.

A jak zpět k autu, pokud nechcete platit? Od jezera k dolní stanici lanovky se dá jet taky freeride nebo okružní jízda po cestě. My s ohledem na mlhu, která by se dala krájet, zvolili kombinaci. Tedy širokou kotlinu projet poslepu a místo skalisek s lesem to vzít po magistrále. Při viditelnosti i tohle stojí za to. Túry můžete volit vlastní nebo po značení s ohledem na lavinový stav svahů a počasí.

Mapka okolí jezera Lacul Bâlea:

www.mapy.cz/s/nuvakofama

Râpa Roşie (v překladu Červené Hory).

Naštěstí již nefunkční
lanovka ve středisku Sinaia.

➤ **TIP** **CHCEŠ MÍT VŠECHNA MÍSTA
POD JEDNÍM PALCEM?**
Naskenuj QR kód s odkazem na Mapy.cz
nebo ho otevři v prohlížeči
www.mapy.cz/s/lurotedafo

4) JEDEN ZE SEDMI DIVŮ RUMUNSKA: BUSTENI- BABELE ★★★★★

Tato oblast už je součástí národního parku Bucegi a musí být krásná i v létě. Z Bușteni vás lanovka za 40 LEI/os. vyveze nahoru na Babele, kde se nachází skalní útvary Hřiby a Sfingy.

Odtud se dá dojít až na horu Omu (2 507 m) nebo sjet na druhou stranu do údolí. Pozor, zpátky se zase musíte dostat po svých, lanovka nefunguje. My měli trochu mlhu, větrno a málo sněhu, takže jsme prochodili skaliska pěšky, sjeli zpátky k autu a na druhou stranu hory si zajeli autem.

Trasa hřebenové túry na Omu:

www.mapy.cz/s/cenadocoko

5) PŘECEŇOVANÁ PERLA KARPAT: SINAIA ★★★★★

Vesměs se dočtete, že toto středisko je top Rumunska. Dva roky po sobě získalo i ocenění „Best Ski Resort in Romania“.

No, s 18 kilometry sjezdovek, kdy při nedostatku sněhu jezdí ani ne polovina, a celodenním skipasem za 30 EUR rozhodně není o co stát. Navíc na Sinaiu fungují dva provozovatelé, takže když omylem sjedete ke špatnému vleku, máte v lepším případě možnost přejet 800 metrů nebo sundat lyže a ty metry dojít. Pokud se chcete přesvědčit, doporučuji využít lowcost variantu – koupit si zpáteční jízdenku za 35 LEI/os. a vzít si s sebou skialpy.

Mapa okolí města Sinaia: www.mapy.cz/s/lovatezuma

Závěrem. Rumunské hory jsou opravdu krásné a pořád těžko dostupné. Samotné Rumunsko však už není levnou destinací. Ceny jsou srovnatelné s Českem, avšak úroveň je pořád východně východní. Je fajn si to ale zažít. Člověk si pak víc váží toho, co má doma nebo u blízkých sousedů. 🇷🇺

LUCIE ŤAVODOVÁ

Jsme pár, jeden bláznivý střelec (já) a druhý, co má rád jistoty. Naštěstí v našem vztahu převládá můj názor.

S naší obytnou dodávkou, velkou rakví a nosičem brouzdáme každou volnou chvíli horami, ať už na kolech, pěšky, na laněch, lyžích, prknech nebo skialpech. Milujeme hory bez lidí a nevšední zážitky. Stále hledáme to nejlepší místo na planetě, kam se budeme pořád vracet.

Weight matters.

G3 UNIVERSITY

Every 100 g on your feet costs 1% in VO2 efficiency. Sorry for the nerdy science stuff, but we backcountry skiers carry a lot on our feet so this limits how much we can do in the mountains. The key is optimizing weight without sacrificing downhill performance.

ZED

Meet the next evolution of high-performance touring bindings. From the only North American AT binding manufacturer, the ZED is in a league of its own with all the power and performance of a much heavier binding packed into a super light 345 g package—saving you those valuable grams and allowing you to go further, move faster, and ski hard.

Learn more at genuineguidgear.com/ZED

* Pronounced “soorry” in Canada.

Dovozce: Boatpark s. r. o.

ČESKÝ RÁJ

outdoor od roku 1993

VYBAVENÍ PRO VAŠE HRÁTKY V PŘÍRODĚ

ČESKYRAJ.COM

ESHOP

PRODEJNA

SKI BIKE
centrum.cz

Nakupujte
z pohodlí domova
za ty nejlepší ceny.

**Objednávky
nad 1 000,-
doprava zdarma.**

Využijte široké nabídky
běžeckých bot
a oblečení pro běh
od renomovaných značek.

TECNICA
SALOMON

www.skibikecentrum.cz

KAM NA BĚŽKY

PĚT TIPŮ na české a slovenské běžkování

Brdský pěchotní srub
„Benešák“ je známý z filmu
Obecná škola.

Až napadne, určitě budete hledat inspiraci, kam vyrazit do bílé stopy. Jan Hocek, autor několika knih, má Česko i Slovensko zmapované jako málo kdo, a to hned z několika úhlů pohledu. Jedním z nich je také pohled běžkaře do zasněžené krajiny. Podívejte se na pár tipů, kam se letos v zimě vypravit.

TEXT A FOTO JAN HOCEK

BRDY A HŘEBENY – DIVOČINA STŘEDNÍCH ČECH

Hřebeny a na ně navazující Brdy nabízejí nejlepší běžkování v těsné blízkosti Prahy. Nejvyšší vrcholy Brd tvoří v zimě často jediný zasněžený ostrůvek uprostřed středních Čech. Pro kvalitní lyžování většinou stačí, aby na kraji Prahy leželo kolem deseti centimetrů sněhu, na Cukráku pak bude pravděpodobně dvojnásobek, v oblasti mezi horami Houpák, Tok a Praha pak může být klidně půl metru.

Pro nepříliš kopcovitý terén je oblast Hřebenů vhodná i pro začátečníky nebo rodiny s dětmi. A nemusíte ani škrábat skla auta nebo shánět střešní nosiče – do sídliště Báně nad Zbraslaví totiž jezdí městská autobusová linka, z jejíž konečné už vede značená trasa směrem k Cukráku. Ty opravdové Brdy však najdete až za Příbramí, hory jsou tu vyšší a leží zde často více sněhu, než byste čekali. Snadná dosažitelnost pro Pražany vyváží absenci strojově upravených tratí, většinou se tu budete pohybovat po vyšlapaných stopách, jen u Těškova a Strašic najdete menší areály s upravenými tratěmi.

Do nejvyšších oblastí Brd s bezpočtem lesních cest a krásnými výhledy vás zavede tzv. **Středobrdská magistrála**. Tato trasa spojuje na 23 kilometrech Orlov a Zaječov, přičemž překonává nejvyšší vrchol Brd Tok. Začít můžete na okraji obce Orlov, kam zajiždí i autobusová linka z Příbramí, výškou 650 m n. m. je to jeden z nejvyšše položených nástupních bodů Brd. Výše leží například Teslíny u Padrtských rybníků, což je další z oblíbených výchozích míst.

Po Buršovské a Káňské cestě vystoupáte k Carvance, lovecké boudě, kde kdysi stávala nejvýše položená hájovna Brdských lesů. Odtud je to už jen skok na nejvyšší vrchol celých Brd, 865 metrů vysoký Tok. Největší zajímavostí Toku je bezesporu bývalá dopadová plocha, odkud se otevírají nádherné výhledy až k hlavnímu městu.

Po červené sjedete k asi nejslavnější lesní cestě Brd, k Aliance. Tato cesta z 18. století klesá do Obecnice, ale byla by škoda hned sjet dolů a nepodívat se na vrchol Houpák a k nedalekému pěchotnímu srubu Benešák, který je známý například z filmu Obecná škola. Z výhledky Houpák se podle znalců otevírá jedno z nejhezčích panoramat v Brdech. Obdivovat můžete pohled na blízké brdské vrcholy i daleké výhledy severním směrem až ke Krušným horám. Odtud se můžete vrátit zpět nebo dokončit přejezd Brdské magistrály přes letiště Hejlák až do Zaječova.

VYSOČINA – ŽDÁRSKÉ VRCHY

Příjemně zvlněná krajina Vysočiny bez strmých kopců určitě bude vyhovovat méně zdatným lyžařům i rodinám s dětmi a na rozdíl od vysoko položených pohraničních pohoří tu většinou panuje mírumilovnější počasí.

Upravené trasy se rozbíhají do krajiny zejména z Nového Města na Moravě a ze Žďáru nad Sázavou, napojit se na ně můžete třeba také ve Svatce nebo v Jimramově. Trasy vedou po loukách i lesy a proplétají se obydlenu krajinou Vysočiny kolem vesnic, osad i malebných samot. Při dostatku sněhu si na Novoměstsku můžete vybrat až ze 100 kilometrů upravených tras. Centrum běžkování na Vysočině představuje stadion Vysočina Arena u Nového Města, známé dějiště biatlonových závodů. Tady najdete parkoviště, závodní okruhy, které lze mimo oficiální akce využívat zdarma a hned před areálem navazují turistické trasy.

Nejoblíbenější okruh vede z Nového Města k Milovskému rybníku a přes Sněžné zpět. Stopy nejprve vystoupají přes Vlachovice na významné rozcestí lyžařských stop v obci Tři Studně, ležící ve výšce 750 m n. m. Název obce se odvíjí od místních studánek, které inspirovaly Bohuslava Martinů ke složení kantáty Otvírání

studánek. Ze Třech Studní směřuje okruh na sever, k obci Fryšava, odkud musíte vystoupat do nejvyššího bodu trasy u Fryšavských hájenek. Tady, ve výšce 790 m n. m. si budete připadat jako ve skutečných horách. Krásná cesta se proplétá lesem kolem samoty Blatka a vyústí na loukách nad Samotínem. Za hezkého počasí se vám odtud naskytne pohled nejenom na Samotín, ale také na skálu Drátník nebo vzdálenější Buchtův kopec.

V sedle nad Blatinami minete skálu Drátník, rozložitý skalní masiv Drátníku se vypíná na okraji lesa, částečně ukryt korunami staletých buků a smrků. U Milovského rybníka v údolí řeky Svratky dosahuje trasa nejnižšího a také nejvzdálenějšího bodu na okruhu. Upravená stopa se zpět vrací po loukách přes Sněžné do Kadova, míjí Medlovský rybník a po krásných rozhledových loukách vás přivede zpět do Tří Studní a na stadion v Novém Městě.

KRUŠNOHORSKÁ LYŽAŘSKÁ MAGISTRÁLA (ZÁPAD)

Krušnohorská lyžařská magistrála představuje jednu z nejkrásnějších dálkových tras u nás. Udržovaná trať západní části magistrály spojuje Boží Dar s Bublavou, vede zhruba podél hranice s Německem a měří 41 kilometrů. Od páteřní magistrály se na mnoha místech oddělují variantní trasy, takže vzniká síť tras, na jejíž prozkoumání vám nebude stačit ani týden. Nespornou výhodou jsou další kilometry upravovaných stop, vedoucí hned za hranicí po německém území, které jsou na mnoha místech propojené s českými trasami. Trasy vedou často po zasněžených silnicích, rozestup klasických stop je tedy velkorysý a doprostřed se tak pohodlně vejdu i bruslaři.

Zvláštností zdejšího pohraničí je bohatá hornická minulost a také spousta zaniklých obcí, které dnes připomínají jen kříže u cest nebo osamocené chalupy. Krušnohorský hornický region byl v roce 2019 zapsán na Seznam světového dědictví UNESCO. Opuštěnost tohoto kraje jakoby přetrvávala dodnes, turistů tu oproti jiným českým horám tolik nepotkáte, takže si můžete užívat klidu a skvělého běžkování.

Oblíbená trasa **z Perninku na Boží Dar** měří 15 km jedním směrem, zpět se můžete vrátit po stejné cestě nebo využít

*Božídarské
rašeliniště, v pozadí
Božídarský Špičák.*

alternativních tras. Magistrála stoupá z údolí Perninku úbočím nad Abertamy k obcerstvení Červená jáma. Zajímavá stavba připomíná chaloupku „z mechu a kapradí“ a leží hned u největší propadliny po důlní činnosti u nás. Odtud to není daleko k loukám nad Hřebečnou, kde najdete další pozůstatky po dolování, důl Mauritius, který byl největším cínovým dolem v českém Krušnohoří. Hornická kulturní krajina Abertamy – Boží Dar – Horní Blatná je jednou z lokalit Krušnohorského hornického regionu UNESCO.

*Zima u Samotína
na Vysočině.*

KUBÍK DOPORUČUJE: JEŽÍSKOVA CESTA NA BOŽÍM DARU

Ježíškova cesta je plná zábavy a úkolů **pro malé i větší děti**, které si mohou vybrat, zda se vydají na celý (12,9 km), nebo zkrácený okruh (5,6 km). Na trase plní různé úkoly, které zapisují do notýsku (**Ize předem zakoupit v Infocentru Boží Dar**). V infocentru pak děti po odevzdání vyplněného notýsku obdrží Ježíškovo razítko a malou odměnu.

Po celý rok tu též mohou zanechat svá přání na Ježíškově počtě. V zimě je trasa upravena na nenáročnou běžkařskou trať.

Stopa míjí kiosek „U maringotky“ a vine se střídavě lesy a po loukách směrem k Božímu Daru. Ze zasněžených plání vystupuje lesnatý kužel Božídarského Špičáku, naší nejvyšší sopky a na nedalekém rozcestí „Za Špičákem“ se octnete ve výšce 1 038 m n. m., v nejvyšším bodě Krušnohorské magistrály.

Boží Dar patří mezi jedno ze středisek zimních sportů v Krušných horách. Naše nejvýše položené město leží ve výšce 1000 metrů pod horou Klínovec a v zimě sem směřuje spousta vyznavačů sjezdového i běžeckého lyžování. Okolí Božího Daru nabízí přibližně 120 kilometrů běžkařských tratí všech náročností, včetně závodních okruhů na německém území pod horou Fichtelberg.

ORLICKÉ HORY – KOLEM ROZHLEDEN A BUNKRŮ

Hradba Orlických hor vystupuje nad okolí táhlým, přes 50 kilometrů dlouhým hřebenem, na který se díky vysoko položeným silničním sedlům Šerlich a Mezivřší pohodlně dopravíte autem. Nejvyšší část hor protkávají široké cesty s upravovanými běžkařskými stopami na klasiku i bruslení nabízející daleké výhledy do Čech, na Moravu i na polskou stranu. Mezi Olešnicí a Rokytnicí je za ideálních podmínek upravováno celkem 174 kilometrů stop.

Nejoblíbenější je hřebenevým **přejezd Velké Deštné**, který můžete zahájit na vysoko položeném Šerlichu, obsluhovaném autobusovou linkou z Deštného. Nedaleká Masarykova chata byla postavena Klubem českých turistů a otevřena v roce 1925 za účasti Aloise Jiráska. Ze Šerlichu směrem k jihovýchodu před vámi leží téměř celý hřeben. Kdo ale nechce přijít

o jeho nejsevernější část, může si odskočit na pět kilometrů vzdálené Vrchmezi, pátou nejvyšší horu Orlických hor s kamenným pomníkem a hezkou vyhlídkou.

Táhlé stoupání vás přivede ze Šerlichu na vrchol Velké Deštné. Nově postavená dřevěná rozhledna je hlavním cílem mnoha výletníků, a to i pěších, proto je třeba na tomto úseku počítat s čilým provozem. Rozhledy z Velké Deštné jsou vskutku famózní a můžete tak obdivovat pohledy na polské Góry Bystrzyckie, pozorovat Králický Sněžník i Rychlebské hory, na severu potom Krkonoše nebo polské Góry Stolowe.

Panoramatická cesta klesá z Velké Deštné do sedla Pod Homolí, odkud k Pěticestí vedou dále dvě upravované trasy, každá po jiné straně hřebene. Přímo po hřebeni pak můžete putovat po neupravované červeně značené trase, která vás přivede ke Kunštátské kapli. Barokní kruhová kaple stojí přímo na hřebeni od roku 1760 a sloužila původně jako místo k bohoslužbě zdejších dřevorubců.

Pěticestí tvoří významnou turistickou křižovatku Orlických hor, jedna z bunkrovek odtud vede k sedlu Mezivřší, odkud můžete sjet do Říček nebo pokračovat na Anenský vrch s dřevěnou rozhlednou. Odtud můžete obdivovat překvapivě blízký masiv Králického Sněžníku, Rychlebské hory i jihovýchodní cíp Orlických hor s masivy Suchý vrch a Buková hora. Cesta z Anenského vrchu klesá k tvrzi Hanička, odkud bývají stopy protažené až do Rokytnice v Orlických horách.

MORAVSKÉ A SLOVENSKÉ JAVORNÍKY

Pohoří Javorníky se rozkládá na česko-slovenském pomezí mezi Horní Lidcí a Čadcou. Zatímco lesnatá moravská část Javorníků tvoří nejjižnější část Beskyd, na Slovenské straně se dostanete do chráněné krajinné oblasti Kysuce s typickými samotami, horskými loukami a bezpočtem vyhlídkových míst.

Po oblych hřebenech Javorníků vede mezinárodní běžkařská trasa s názvem Beskydsko-Javornická lyžiarska magistrála představující téměř 60 kilometrů udržovaných stop mezi střediskem Kohútka a Čadcou. Na Kysucích jde bezesporu o nejoblíbenější běžkařskou dálkovou trasu, kterou lze celou v pohodovém tempu zvládnout za dva dny. Na jednodenní výlet můžete vyrazit z Kohútky, z Čadce nebo z jednoho ze dvou silničních sedel. Oblast Kysuckých Javorníků je krajem bezpočtu horských osad, z nichž mnohé se šplhají doslova až na hřebeny hor.

Rozhledna Anenský vrch nabízí komplexní pohled na Orlické hory.

Na 32 km dlouhý jednodenní **přejezd slovenské části magistrály** lze vyrazit od restaurace U Melocíka v sedle Javorník, která představuje ideální místo pro nocleh na dvoudenním putování. Záhy za Melocíkem dosáhnete nejvyššího bodu u rozhledny Luby. Dřevěná protipožární věž je jednou ze tří rozhleden na trase a poskytuje báječný kruhový výhled do krajiny. Strmý sjezd vás vzápětí přivede do osady Vrchrieka a po loukách přijedete k druhému (a poslednímu) silničnímu sedlu a možnosti občerstvení.

Jakmile stopy vystoupají z údolí na horské louky, projedete malebnou osadou Bielovci s několika nádhernými dřevenicemi hned vedle lyžařských stop. Pak se zase na chvíli zanoříte do lesa, minete lesní kapličku a vystoupáte k rozhledně Kamenité. Tuhle roztomilou a malebnou stavbičku snadno přehlídnete, dřevěný domek na kamenném základu totiž není vyšší než nějakých šest metrů a krčí se ve stínu železné vysílací věže.

Výhledy a scenérie se v závěru výletu mění každou chvíli, cesta tu vede lesem, chvíli po loukách, pak se zase proplete kolem chalup sněhem zasypaných horských osad a občas dokonce narazíte na umělecký výtvar, jako třeba na svérázný „kamenný strom“. Když přejedete vyhlídkový vrchol Jakubovský vrch, objeví se před vámi dnešní poslední rozhledna Martákov kopec, připomínající středověkou strážní věž. Cíl u hotelu Husárik nad Čadcou už odtud není daleko. 🏔️

Na Kysucku vedou lyžařské stopy kolem horských dřevenic.

JAN HOCEK

Je fotograf a publicista, cestovatel a majitel CK VIP Holiday. Vystudoval biologii a sport na Karlově Univerzitě v Praze. Jeho práce jej postupně zavedla na všechny kontinenty a zatím do přibližně sedmdesáti zemí světa. V poslední době se v projektu Polárnícesty.cz intenzivně věnuje poznávání polárních regionů, pro náročné klienty připravuje cesty na míru s aktivním a poznávacím programem VIPholiday.cz. Cestuje po Česku a Slovensku, kde navštěvuje jak známé oblasti, tak „objevuje“ i méně známé lokality. Je autorem řady fotografických knih – například „Nejhezčí túry světa“ nebo „Nejhezčí dobrodružné výpravy po Česku a Slovensku“. Více na www.hocsek.cz

ADEMM

clothes and outdoor
equipment care

**JSTE POUZE TAK DOBRŘÍ,
JAKO VÁŠ MATERIÁL
A VYBAVENÍ...**

ADEMM je česká značka, která je vyvíjena a vyráběna v Německu. ADEMM má za úkol postarat se o Vaše oblečení a obutí při tom, co nejraději děláte venku v přírodě a udržet Vás v komfortu. Jde o soubor spíčkových prací, čistících, impregnačních a osvěžujících produktů.

www.ademm.cz

REPORTÁŽ

PRAŠANOVÉ VÁNOCE NA SIBIŘI

Když u nás napadne metr sněhu, je z toho kalamita. Když napadne v Sheregeshi, nastane freeridový ráj. Taxíky jezdí ostošest, nikdo nebourá, ačkoliv není vidět na krok, před chatou vás vítá třínohý pes a vám je zima, přestože na sobě máte dvě až tři bundy a dvoje rukavice. Tak jsme strávili loňské Vánoce s rodinou.

TEXT A FOTO MARKÉTA FIBIGEROVÁ

Prašan na Sibiři je jiný. Suchý, lehký, nemění skupenství. Jen se sype, nedělá laviny. Je to způsobeno vnitrozemským klimatem a skutečností, že teplota v zimě nestoupne nad nulu. Mráz je tu opravdový, - 30 °C není žádná výjimka. Jezdí se tu hodně v lese – hopkáte mezi stromy, v lese vydrží prašan dlouhou dobu. Nejste tady v žádné velké nadmořské výšce, asi jako v Krkonoších, podobně vypadá i krajina. Jaké to je, když napadne, jsme zažili čtvrtý den, kdy se sníh vytrvale sypal, takže i sjezdovka se změnila v prašanové moře. Sněžilo pak ještě další dva dny a v hlubokém sněhu lyžovali úplně všichni, protože v takovém počasí rolby nevyjždějí.

JAK NEZAHUČET DO STROMOVÉ STUDNY

Dopředu jsme věděli, že nám letecká společnost Aeroflot nepřepraví lavinové batohy a hodně jsme to řešili. Představa, že je necháváme doma, se nám vůbec nelíbila. Potvrzujeme však, že tenhle sníh zřejmě laviny netvoří, daleko spíš spadnete do stromové studny.

Stromová studna je hluboký vzduchový trychtýř kolem kmene stromu, který vznikne překotným sněžením. O maskování se postarají zasněžené spodní větve stromu. Vozili jsme na zádech alespoň lopaty, sondy a pípáky, ale myslím, že jsme byli jedini.

Rusové s sebou vozí jinou věc – je to polystyrenové sedátko pod zadek, které mají přidělané na záda gumičkou. Vypadá to poněkud komicky, ale když poprvé vymrznete na lanovce, pochopíte, proč to dělají. Lanovky jsou tu většinou staré, pomalé, bez „bubliny“ a hlavně jedou nekonečně dlouho. Můžete samozřejmě nasadit pásy a zahřát se pohybem, ale v hlubokém sněhu, který vám sahá po pás, to není až tak dobrý nápad. Stran překonávání

zimy se nám celkem osvědčily jednorázové vyhřívací polštářky do bot a rukavic, které vydržely hřát celý den.

KEMEROVSKÁ OBLAST RUSKA, MĚSTO VYHNANSTVÍ I GULAGŮ A BIKINY DAY

Městečko zahalené smogem se nachází v Kemerovské oblasti Ruska, 200 km od města Novokuzněck. Ještě v nedávné minulosti putovali do Sheregeshe ti nejzoufalejší odsouzenci a většinou pro ně už nebylo návratu zpět. Není to bohužel úplně historie, kolem jednoho funkčního gulagu jsme chodili denně.

Je tu v zásadě jedna hlavní třída, která zajišťuje veškerý ruch a na které je i většina obchodů. Bydleli jsme v ulici zvané Vesennyaya v chalupě pro 12 lidí, celá naše rodina včetně prarodičů, Vánoce totiž obvykle travíme společně na horách.

K domku patřili i tři hafani, sibiřští huskyové, kteří byli uvázáni na dlouhých řetězech u pěkných kotců a vždycky radostně štěkali, když jsme se vraceli z lyžování. Jeden hafan nám chodil naproti a nechával se ochotně drbat. Měl ochrnutou přední tlapu a jako jediný nebyl na řetězu. Vrtalo nám hlavou, proč jej taky nepřivážou, a když nás šel poprvé doprovodit do krámu, trnuli jsme, aby ho nepřejelo auto, nemají tu totiž chodníky. Ukázalo se ale, že se po silnici pohybuje výrazněji lépe než my. Obecně bych doporučila po městě pěšky nechodit, je to vážně nebezpečné, je zcela běžné zavolat si taxík.

Obchody mají otevřeno od osmi od rána do deseti do večera, a to i o víkendu. Koupíte tu téměř vše, sortiment je veskrze západní. Ošuntělост ulice a zdejší bída celkem kontrastuje s tím, že na vás místní ženy ve frontě koukají skrz umělé řasy a často dokonale makeup.

PRAKTICKÉ INFORMACE

DÉLKA: 1 týden

ZEMĚ: Rusko, Kemerovská oblast, město Sheregesh

JAZYK: Ruština, anglicky se nedomluvíte.

PODNEBÍ: Suché, vnitrozemské, teploty -20/-30 °C jsou v zimních měsících běžné. Kvůli smogu jsme v noci zavírali okna.

VÍZA: Vízová povinnost. O vízu je třeba požádat alespoň měsíc dopředu a žádost zahrnuje mnoho formalit, jako je zvací dopis nebo potvrzení ubytování. Doporučujeme využít služeb zprostředkovatelské agentury, přímé jednání s ruskou ambasadou je jen pro silnější povahy.

MĚNA: Rubl, v obchodech i na sjezdovce je možné platit kartou.

LYŽOVÁNÍ: Neexistuje skipass pro celou oblast, většinou si kupujete jízdy na jeden sektor, případně na jednotlivé vleky a jednotlivé jízdy. Často si nebudete vůbec jistí, na co vám lístek platí, ale nebojte se zeptat. Na sjezdovku je zde zvykem jezdit taxíkem.

DOPRAVA: Letecky do Novokuzněcku nejčastěji s přestupem v Moskvě, nechte si potvrdit přepravu lyží. Z Novokuzněcku do Sheregeshe je to dalších 160 km po silnici, je třeba domluvit si transport autem, ideálně ještě z Čech.

UBYTOVÁNÍ: Lze najít na www.booking.com, následně je nutné vykomunikovat s poskytovatelem. Připravte se na domlouvání v ruštině.

JÍDLA: V obchodech lze nakoupit jak ruský, tak západní sortiment. Na sjezdovce i ve městě jsou restaurace, kde se dá dobře najíst.

*Kříž Kurgan (1 559 m),
kam jsme podnikli
výlet na Štědrý den,
nejvyšší bod oblasti.*

V současné době je Sheregesh známá hlavně díky Grelka festu neboli The Annual Bikini Ski Day In Siberia, což je událost pořádaná každý rok v dubnu, kdy jsou teploty již příznivé. Na snowboardech a lyžích vyrazí ruské krásy, většinou ještě malinko vylepšené, jen v bikinách, videa pak zaplaví youtube a sociální sítě.

NA SJEZDOVKU TAXÍKEM

Na sjezdovku se opravdu dostanete jen taxíkem. Samozřejmě jsme to první den chtěli zkusit pěšky, ale jak jsem již psala výše, nikomu bych to nedoporučila. Jednak je to dvou až tříkilometrová štreka, kterou jdete v přezkácích s lyžemi přes ramena, jednak kolem vás sviští jedno auto za druhým – jdete totiž po hlavní třídě, jinudy to nejde. Stran taxikářů je nejlepší dohoda přes Whatsapp, jsou na něj zvyklí. Možná se vám k tomu bude hodit překladač, stejně jako nám, abyste totiž mohli poslat vzkaz v azbuce.

Na taxikáře je poměrně spolehnoutí, vždy jezdili přesně a ochotně pomáhali i s nakládáním lyží.

CESTA Z PRAHY

Časový posun oproti Praze je šest hodin a let z Čech zabere celý den. Nejčastěji se létá přes Moskvu. Náš let se poněkud zkomplikoval a byli jsme nuceni nouzově mezipřistát v Kemerovu kvůli špatnému počasí. Trčeli jsme tam pak zavření v letadle na ranveji asi dvě hodiny, než bude lepší viditelnost, nic moc příjemného.

Žádné další komplikace naštěstí už nenastaly a v Novokuzněcku na nás čekalo auto s řidičem – do Sheregeshe jsou to další dvě a půl hodiny cesty a musíte si domluvit transport.

NA ŠTĚDRÝ DEN KE KŘÍŽKU

Třetí den našeho lyžování – na Štědrý den, jsme podnikli výlet ke křížku Kurgan (1 559 m). Chtěli jsme využít poslední den před hlášeným velkým sněžením. Děti byly pěkně otrávené, protože chtěly jezdit v lese, ale babičkám a dědům se mimo sjezdovku už nechtělo. Na oběd jsme byli zpět, žádná velká újma se tedy nekonala. Tulení pásy tady běžně nikdo nemá, jiné skialpinisty jsme za celý týden nepotkali. Ke křížku se dá dostat i na skútru, stojí to okolo 800 rublů na jednoho (cca 250 Kč), odchytí vás na vršku lanovky, jak na Zelené hoře, tak z druhé strany pod vrcholem Mustag. Štědrý večer jsme pojali tradičně a improvizovaně – s dárky se do letadla nechcete tahat a kapra tam nemají. 🐟

MARKÉTA FIBIGEROVÁ

Ředitelka ve vlastní škole 1. IT Gymnázium, kterou založila, protože ji trápí stav českého školství, dříve programátorka, analytička a manažerka. Vystudovala učitelství – český jazyk a dějepis. Má dvě děti ve věku 13 a 10 let. Ve volném čase se věnuje horolezectví, vysokohorské turistice a skialpinismu, dříve hodně cestovala po zemích, jako je Indie, Írán, Peru nebo Venezuela.

NanoConcept®

**Zůstaň v suchu za
každého počasí**

Vyzkoušej nejprodávanější impregnaci textilu a kůže v ČR na bázi nanotechnologie. Aplikuj na **bundu, boty, stan**, prostě na všechno, co nechceš, aby promoklo

Jdi na **www.nano-concept.cz**

Účinnost garantována ochrannou známkou Masarykovy univerzity

SLEVA
10%

POUŽIJ KÓD:
svetoutdooru_010

**MILUJEŠ DOBRODRUŽSTVÍ?
PŮJDEME S TEBOU AŽ NA KRAJ SVĚTA**
WWW.USUSIL.CZ

SPONZOROVÁNO

Doživotní záruka na skialpové vázání? DYNAFIT TO UMÍ!

Nadšenci do skitouringu a skialpinismu mají na výběr ze dvou druhů vázání – tradiční deskové nebo pinové. Dnes se přibližně 75 % z nich rozhodne pro vázání pinové, jasnou výhodou je menší hmotnost, efektivnější chůze, lepší otáčení se a stejné vlastnosti při sjezdu. Proč si ale vybrat zrovna Dynafit?

TEXT JAKUB LARYSZ, FOTO ARCHIV DYNAFIT

Dynafit, inovativní značka od počátku své existence. V polovině 70. let na trh uvedli první přezkové lyžačky, díky kterým atleti vyhrávali světové poháry a olympiády ve sjezdu. Přelomem 80. a 90. let na svět přišlo i nejlépeší skialpové vázání na světě, Dynafit „Low Tech“.

35 LET ZKUŠENOSTÍ A TESTOVÁNÍ

Těžko se dohání někdo, kdo má takový náskok jako Dynafit, který přichází s doživotní zárukou na jejich pinové vázání. Jak k takovému rozhodnutí v Dynafitu přišli, popisuje produktová manažerka Greta Stehling: „Předělali jsme náš interní závazek na veřejný slib. Po léta jsme testovali, jak bychom měli dělat naše vázání, aby měla delší životnost. Od toho se odvíjelo rozhodnutí, které součástky musí

být dostupné a jaké materiály musí být vyměnitelné, abychom uspokojili náš interní požadavek. A nyní jsme konečně mohli oficiálně náš slib dát prodejcům a zákazníkům.“

JAK JE „DOŽIVOTNÍ“ ZÁRUKA STANOVENA?

Doživotní záruka je vztažena k životnímu cyklu vázání. Délka životnosti vázání je stanovena na deset let. Proč tomu tak je, vysvětluje Manuel Aumann, technický manažer vázání Dynafit: „Souvisí to se stárnutím použitých materiálů, které jsou v zimě vystavovány přírodním vlivům, mrazu, UV záření, soli a syntetické materiály procházejí přirozeným procesem stárnutí. Po deseti letech je tento proces tak pokročilý, že nemůžeme garantovat odolnost materiálů. Protože materiály ztrácí svou funkčnost, nemůžeme zaručit bezpečné používání vázání, a proto je nutná jeho výměna. S tímto prohlášením neříkáme, že po této době je používání vázání nebezpečné, jen vymezujeme období, které nabízí největší bezpečnost. Čím lépe se o vázání budete starat, tím déle vám bude sloužit.“

JAK ZÍSKAT PRODLOUŽENOU ZÁRUKU?

Na všechna vázání zakoupená po 1. listopadu 2019 poskytuje Dynafit prodlouženou záruku na deset let namísto dvou let, které vyžaduje zákon. Zakoupené vázání je potřeba registrovat na webu www.dynafit.com/productregistration. Poté máte nárok na opravu nebo výměnu vázání po dobu deseti let. Na poškození vázání běžným používáním, neodborným zásahem a servisem nebo úpravami se LIFETIME GUARANTEE nevztahuje.

Firma se zabývá výrobou vybavení pro skialpinisty (boty, lyže, vázání a oblečení). Historie sahá do roku 1950, kdy byla spuštěna výroba prvních lyžařských bot pod značkou Dynafit. Ve firmě pracují skialpinističtí nadšenci, což se kladně podepisuje na vyvíjených produktech. Používání těch nejodolnějších materiálů pro výrobu je samozřejmostí. Vázání Dynafit jsou vyráběna ručně v Německu. Více na www.dynafit.com.

DYNAFIT

LIFETIME GUARANTEE

HANDMADE IN GERMANY

SUPERLITE 150

www.dynafit.com

PINGUIN RIDGE 28 A 40 **VELKÝ A MALÝ BRÁCHA DO SNĚHU**

Pinguin Ridge se pro mě stal synonymem pro zimní batoh, obzvláště 28l varianta si našla své místo na veškerých mých podzimních i zimních výpadech do přírody. Zamíloval jsem si jeho pohodlné nošení, hmotnost a univerzálnost použití. Jedná se o jednoduchý batoh ve dvou velikostech (28 a 40 l), který potěší každého, kdo se rád pohybuje ve sněhem zasypané krajině. Zádový SNOFF, na který se nelepi sníh, je základem pro pobyt ve sněhu. Ramenní popruhy a odnímatelný bederní pás jsou polstrovány technologií 3D mesh, a proto jsou velice prodyšné. Materiál Nylon 6.6 je odolný a lehký, a proto 40l verze váží 1 296 g. Kromě hlavní komory s přehrádkou na pitný vak má Ridge i kapsu na lavinovou výbavu, menší kapsu na jeho vršku, integrovanou pláštěnku a kapsičku na bederním popruhu. Pro obě varianty lze dokoupit chránič páteře SAS-TEC SCA 500 (40 l) a 450 (28 l).

RYCHLÁ FAKTA

Hmotnost | 1 194 g (28 l),
 1 296 g (40 l)
Objem | 28 l a 40 l
Materiál | Nylon 6.6
Počet komor | 2
Integrovaná pláštěnka | ano
Možnost pitného vaku | ano
Možnost chrániče páteře | ano
Barvy | petrolejová a černá

Dodává | Pinguin

Infocena | 2 490 Kč (28 l),
 2 690 Kč (40 l)

Tester | Jakub Larysz
 skialpinista a horský muž
Více na www.pinguin.cz

ZAÚJALO NÁS

- Pohodlný zádový systém
- Možnosti upnutí lyží
- Možnost ochrany páteře

FERRINO RUTOR 25

ULTRALEHKÝ BATOH NEJENOM NA SKIALPINISMUS

Na jaře 2020 jsem testoval nové 600gramové skialpinistické batohy Rutor 25 a 30 od firmy Ferrino. Akce COVID-19 způsobila, že jsme se s batohy proháněli na skialpech, běžkách i pěšky takřka jen po českých horách. O to však intenzivněji. Litráží se od sebe batohy liší minimálně, ale o to víc rozdíl je v jejich konstrukci. Oba modely se shodují v části vnějších úchytů v čele batohu, v kapse na lavinovou výbavu, v oddělených komorách na stoupací železa nebo oblečení, bederním popruhu a základním tvaru ramenních popruhů. Zádový systém s polstrovanými oddíly je potažen tkaninou, která je šetrná k technickému oblečení a zároveň se na ní nelepi sníh. Na ramenních popruzích jsou sítky na soft flasky. Modely se tak odlišují v celkové konstrukci „nákladového“ prostoru, kdy trčička je navíc vybavena snadno zcela oddělitelným víkem.

RYCHLÁ FAKTA

Materiál | Diamond HD – 100 % polyester
Hmotnost | 600 g, s přídavným popruhem 630 g
Objem | 25 l
Barvy | světle šedá, žlutá
Poutka a držáky na měkké láhve (Soft Flask) | ano
Poutka na diagonální uchycení lyží | ano
Poutka na helmu, hole či cepín | ano
Dodává | Ferrino
Infocena | 2 240 Kč
Tester | Jan Palič Pala, skialpinista
Více na www.ferrino.cz

ZAÚJALO NÁS

- Vnitřní řešení hlavní komory batohu s oddělenou kapsou přístupnou z boku
- Velký rozsah šířky lyží fixovatelných na batoh
- Skrytí všech popruhů, pokud nejsou využité

RYCHLÁ FAKTA

Hmotnost | 2 950 g včetně
 systému
Objem | 32 l
Materiál | hlavní materiál polyamid
Počet komor | 1
Systém | Alpride E1
Extra kapsa na lavinovou výbavu
 | ano
Dodává | Rock Point
Infocena | 25 999 Kč
Tester | Vojtěch Dvořák,
 horský vůdce UIAGM/IFMGA
Více na www.rockpoint.cz

ZAÚJALO NÁS

- Propracovaný zádový systém a pohodlné nošení
- Kontrola stavu nabití superkapacitátoru
- Odolný materiál batohu

OSPREY SOLDEN PRO 32

LAVINOVÝ BATOH SE SYSTÉMEM ALPRIDE E1

Americká značka umí dělat batohy, ale ten s airbagem jim v nabídce stále chyběl. To se však letos na jaře změnilo a já strávil celé jaro jeho testováním na skialpech. Zaujal mě pohodlný zádový systém a samozřejmě systém Alpride E1, který k aktivaci airbagu používá radiální kompresor a pro jeho pohon superkapacitátory. Co to je? Na rozdíl od klasických baterií zde odpadá nutnost chemické reakce k výrobě energie a to umožňuje rychlejší spuštění. Superkapacitátory jsou odolné vůči změnám teplot. Jsou stejně výkonné při -30 °C i +50 °C. Proto může být i hmotnost nižší, protože superkapacitátory není potřeba zesilovat. Nevztahují se k nim žádná omezení při cestování. Stav „nabití“ batohu lze zkontrolovat pomocí barevných diod. Dobíjení superkapacitátoru probíhá USB kabelem a dvojicí tužkových baterií. Spouštěcí madlo lze výškově nastavovat a batoh má extra kapsu na lavinovou výbavu a systém na fixaci lyží, helmy a cepínu.

RYCHLÁ FAKTA

Materiál | Tecnostretch® grid fleece (91 % PES + 9 % Elastan)

Hmotnost | 295 g (vel. L)

Barvy | indigo/blue, indigo/aurora, black/grey

Velikostní varianty | S-XXL

Dodává | Direct Alpine Infocena | 2 990 Kč

Tester | Vojtěch Dvořák, horský vůdce IFMGA/UIAGM

Více na www.directalpine.cz

ZAÚJALO NÁS

- Příjemný a funkční materiál
- Elastický materiál
- Kapuce

MIKINA DIRECT ALPINE DRAGON

V JEDNODUCHOSTI JE SÍLA

Izolační bunda na tělo Dragon s kapucí je vyrobena z materiálu Tecnostretch® Grid Fleece. To znamená, že z rubové strany je mřížková struktura, a o to větší má bunda schopnost izolovat. Příjemná je vysoká a čtyřsměrná pružnost materiálu. Bunda je na první pohled jasně jednoduchá a bez zbytečných „kudrlinek“. Pro dosažení minimální hmotnosti je vybavena pouze nejnужnějšími prvky: přiléhavou kapucí, kterou však přetahují klidně i přes helmu. A osazena je dvěma zipovými kapsami. Jedna náprsní a druhá boční na pravé straně. Raglánový střih neomezuje v pohybu. Délka rukávů je dostatečná, a to i při dlouhém nátahu. Zadní díl je prodloužený. A to vše se hodí při lezení i při skialpu.

BUFF PACK MERINO WOOL FLEECE CAP VLNĚNÁ KŠILTOVKA

Buff obohatil svou sérii vlněných produktů o celou řadu nových modelů z nového materiálu – Merino Wool Fleece je unikátní přírodní a zároveň velmi příjemný materiál na dotek, navíc dostatečně elastický, aby se přizpůsobil takřka každé velikosti. Kromě šátků a čepic v různých gramážích, které jsem testoval, mě nejvíce zaujala skládací vlněná kšiltovka s měkkým kšiletem, který se dá kompletně složit do kornoutu či do ruličky. Přesto je dostatečně tuhá, aby držel i ve větru. Uvnitř je opatřen ještě extra bavlněnou podšívkou pro pocení při aktivním pohybu. Jinak určení je spíše na aktivity v chladnějším prostředí o nižší intenzitě – trekking, chůze nebo třeba i pádlování na seakayaku. Obvod se dá regulovat elastickou šňůrkou se samosvorkou z recyklovaného materiálu. Dále je možno kšiltovku buď přetáhnout přes uši, nebo okraje založit dovnitř. A jako extra bonus, který jsem však osobně neocenil, je otvor na protažení culíku.

RYCHLÁ FAKTA

Materiál | kšiltovka: 90 % Merino, 8 % bavlna (vnitřní proužek), 2 % Elastane; kšilt: 100 % Polyurethane

Gramáž | Cap 315 g/m², čepice HAT a nákrčník 630 g/m²

Barvy | mix

Velikostní varianty | one size

Dodává | STG Elcon, s.r.o.

Infocena | 1 169 Kč

Tester | Vojtěch Dvořák, horský vůdce IFMGA/UIAGM a seakayaker

Více na www.headwear.cz

ZAÚJALO NÁS

- Příjemný vlněný materiál
- Sbalitelný kšilt
- Mulesing free produkce vlny

KRAFTASY SENSOR INFINITY ZERO ZATEPLOVACÍ ŠORTKY

Pánské kraťasy Sensor Infinity Zero doplňují řadu zateplovací vrstvy, která obsahuje dámskou sukni, vesty i bundy s kapucí. Tyto tenké zateplené kraťasy užijete ať na skialpech, běžkách, nebo při zimní turistice, když začnete cítit chlad na stehnech či vašem milém pozadí. Šortky vynikají svou lehkostí, skladností a v neposlední řadě výborně izolují vítr a chlad. O tyto vlastnosti se stará kombinace materiálů v poměru 100 % PES – izolace, 46 % PESH Coolmax, 45 % PESH micro a 9 % Lycra. Aby šly šortky obléct bez vyvolávání bot nebo lyžáků, jsou na předních stranách stehů dvoucestné zipy podšité krycí légou. Doporučuji si před jejich použitím v terénu vyzkoušet způsob, jakým se vám kraťasy nejlépe oblékají. Odměnou za zvládnutí rychlého oblečení je ještě rychleji přicházející zahřátí partií stehů a pozadí. Přestože šortky hřejí, zůstávají skvěle prodyšné.

RYCHLÁ FAKTA

Materiál | 46 % PESH COOLMAX®, 45 % PESH micro, 9 % Lycra

Náplň | 100 % PES

Hmotnost | 209 g (vel. M)

Barvy | černá

Velikostní varianty | S-XXL

Dodává | ZOOKEE

Infocena | 2 295 Kč

Tester | Jakub Larysz, vyznavač outdooru

Více na www.sensor.cz

ZAÚJALO NÁS

- Okamžitý hřejivý účinek
- Pružné materiály
- Umístění zipů

RYCHLÁ FAKTA

Materiál | 90 % merino vlna, 10 % polyamid
Gramáž | Extra warm 235 g/m²
Barvy | Skydiver/Ink, Black
Velikostní varianty | S–XXL
Dodává | Norská móda
Infocena | 2 299 Kč
Tester | Vojtěch Dvořák, horský vůdce IFMGA/UIAGM
Více na www.devold.cz

ZAÚJALO NÁS

- Vysoký stojáček s prodlouženým zipem
- Dostatečně dlouhé rukávy s otvory na palce
- Tepelný komfort

DEVOLD EXPEDITION CHLAPÁCKÝ (POCTIVÝ?) VLNĚNÝ ROLÁK

Deset dní v kuse na sobě. A pak ještě jednou! Tak takhle jsem testoval vlněné triko s dlouhým rukávem a vysokým stojáčkem od Devoldu. Expedition je základní vrstva do extrémních podmínek. A to jednak díky vysoké gramáži, ale i dvouvrstvé konstrukci. Vnitřní vrstva rychle odvádí přebytečnou vlhkost od těla do druhé vrstvy, kde se odpařuje. Tato vnější vrstva je zesílena 10 % polyamidem, který navíc zvyšuje její odolnost. Střih je přiléhavý. Zdvojené konce rukávů jsou zakončeny otvory pro provlečení palců. Rukávy se tak nevyhnují a zároveň chrání i hřbety rukou. Vysoký stojáček chrání krk. Zip je dostatečně dlouhý a je možno s ním regulovat teplotu. Švy jsou ploché a nijak neškrábou ani netlačí pod ramenními popruhy batohu. Žáda jsou prodloužené. Samostatně tohle triko ustálo teploty okolo 10 °C. S přidáním hardshellové vrstvy zmákle i nulu. Nesmrdí a je nehořlavé. Takové triko na Měsíc. (To velké M je tam schválně :-).

DEUTER FREERIDER PRO 34+

SKIALPOVÝ EXPERT

Nový batoh nejen na skialpy z dílny německé značky Deuter. V čem je jiný než jeho předchůdci? Na první pohled čistým designem, který neruší zmet popruhů. Na druhý pohled zaujme zadní vstup s hladkými zády a skrytý rolovací uzávěr, díky němuž můžete zvětšit objem batohu o zhruba 10 l nebo vytvořit prostor pro fixaci lana. Lyže mohou být fixovány dvěma způsoby. Podél nebo i diagonálně. Dále je možno fixovat třeba i snowboard či sněžnice. Helmu můžete připojit praktickou sítkou, která má svoje místo v horní kapse, takže nepřekáží. Síťka je dostatečně dimenzovaná na škopek pořádného chlapa, ale pevně drží i malou dámskou helmu. Materiál se během testování jevil jako odolný. Ramenní popruhy jsou měkké tak akorát. Bederní pás je též měkký, ale pro lepší fixaci při jízdě i dostatečně široký. Celkově nově zpracovaný zádový systém sedí jako ulitý. Utahování jeho popruhů je směrem k tělu. A samozřejmě je možno připevnění cepínu, oddělení na lavinovou výbavu a extra kapsa na skialpové pásky či mokré vybavení.

RYCHLÁ FAKTA

Hmotnost | 1 280 g
Objem | 34 + 10 l
Materiál | hlavní materiál polyamid
Počet komor | 1
Zadní vstup | ano
Počet kapes | 9
Extra kapsa na lavinovou výbavu | ano
Dodává | HUDY
Infocena | 4 175 Kč
Tester | Vojtěch Dvořák, horský vůdce UIAGM/IFMGA
Více na www.hudy.cz

ZAÚJALO NÁS

- Rolovací uzávěr
- Počet kapes
- Zadní vstup a zádový systém

G3 SLAYR 114

LYŽE PRO FREERIDE TOURING DO HLUBOKÉHO PRAŠANU

Po loňské úspěšné premiéře jsou nyní ve všech lyžích G3 magnetické body v místech dotyku skluznic ve špičkách a patách. Úplnou novinkou jsou široké lyže G3 SLAYR 114 určené pro ty, kteří si chtějí maximálně užít jak sjezd, tak výstup. Pro pohodový výstup je podstatná nízká hmotnost, na což kladli Kanadáné velký důraz a zaměřili se na snížení hmotnosti při zachování maximální tuhosti lyže. Základem jádra lyže je balsová konstrukce s pootočením jednotlivých částí o 45 stupňů pro zvýšení tuhosti. Dřevěné jádro je doplněné jak shora, tak u skluznice o vrstvu titanu a dvě propletené vrstvy karbonu. Na spodní vrstvy karbonu navazují široké hrany a skluznice. Výsledkem je lyže 143–114–128 mm a délkou 185 cm s hmotností pouhých 1,66 kg! Standardní délky SLAYRů jsou 178, 185, 190 a 195 cm, takže nic pro fitness skialpinisty. Lyže mají výrazný rocker vpředu a nezanedbatelný také vzadu, takže není problém jezdit na lyžích pozpátku.

RYCHLÁ FAKTA

Délky, krojení a hmotnost | 178 (rádius 20,5 m; 1,5 kg), 185 (rádius 22,7 m; 1,57 kg), 190 (rádius 24,1 m; 1,69 kg), 195 (rádius 25,5 m; 1,74 kg)
Krojení | 143–114–128 mm
Materiál | polyurethane sidewalls, full carbon konstrukce, magnetické kontaktní body, dvě vrstvy titanu, dřevěné jádro
Dodává | Boatpark
Infocena | 21 790 Kč
Tester | Jan Palič Pala, skialpinista a vášnivý fotograf
Více na www.boatpark.cz

ZAÚJALO NÁS

- Konstrukce lyže s magnetickými skluznicemi
- Nízká hmotnost na tak široké a dlouhé fošny
- Výrazný rocker vpředu a menší vzadu – není tak problém jezdit na lyžích pozpátku

SPORTEN EXPLORER SKIN

BACK COUNTRY BĚŽKY

Na BC běžkách dlouhodobě jezdím a rád bych představil nové BC Sporten Explorer Skin a napsal zkušenosti s nimi, protože stoupací pásy znám zatím jen ze skialpových lyží. Jsou to běžky klasické konstrukce s jádrem z odlehčených dřevěných lamel krytých laminátovými pásky a se skluznicí z extrudovaného polyetylenu, opatřenou ocelovými hranami. Ve stoupací, odrazové části je vpleten výměnný proužek stoupacího pásu. Skluznice je kvůli dobré ovladatelnosti telemarkově krojena v rozměru 64–52–60 mm, což je osvědčený poměr, jehož výhodou je, že se běžky vejdou i do umělých stop. Konstrukce těchto lyží je velmi odolná a pro kohokoliv, kdo rád putuje zasněženou krajinou, jsou BC běžky tou nejlepší možností, jak si to užít. Použití stoupacího pásu by mělo odstranit všechny problémy se stoupáním na téměř jakémkoliv sněhu. Kolik vydrží skin, jsem zvědav, když určitě záleží hlavně na druhu sněhu a kvalitě cesty.

RYCHLÁ FAKTA

Hmotnost | 1 633 g / 1 767 g / 1 900 g / 2 033 g / 2 167 g

Technologie | sendvičové dřevěné lamelové jádro, sklolaminát, ocelové hrany, vpletený stoupací pás

Délky | 165 cm / 175 cm / 185 cm / 195 cm / 205 cm

Krojení | 64–52–60 mm

Materiál | laminát, dřevo, polyetylen, ocel

Dodává | LEVEL SPORT KONCEPT

Infocena | 4 390 Kč

Tester | Pavel Krupka, dlouholetý tester Světa outdooru

Více na www.sporten.cz

ZAÚJALO NÁS

- Velmi dobře zvolené parametry spolehlivé turistické lyže
- Moderní design, vhodný pro muže i ženy
- Vhodná lyže pro rozmezí vah lyžařů od 45 do 105 kg

VYBAVENÍ

NOVINKY A ZAJÍMAVOSTI ZE ZIMNÍHO VYBAVENÍ

FERRINO RUTOR 25

Lehký skialpový batoh

Přední kapsa se zipem zabezpečuje rychlý přístup k lékárnice a lavinovému vybavení. Do hlavní komory se vstupuje kolem zádového systému, uvnitř je přihrádka na mačky nebo pásy. Lyže se na batoh upevňují diagonálně. Zádový systém je potažen tkaninou, která je šetrná k technickému oblečení a zároveň se na ni nelepi sníh. Specificky tvarované ramenní popruhy a bederní pás pohodlně rozkládají hmotnost batohu do celého nosného systému.

Infocena: 2 490 Kč, www.ferrino.cz

BERGANS NARODMARKA ANORAK

Stylová retro bunda

Stylověji už do přírody nebo i do města vyrazit nemůžete. Norové se v těchto anorakách pohybují již od začátku minulého století. Nyní se všemi přednostmi klasického anoraku, ale z moderního plně recyklovaného materiálu bez obsahu PFAS. Perfektní na podzimní a zimní turistiku i na běžky. Anorak je součástí oblíbené retro outdoorové kolekce Bergans Nordmarka vyrobené z udržitelných materiálů.

Infocena: 5 199 Kč

www.norskamoda.cz

RAFIKI COLIN III

Třetí generace oblíbené „buřtíkovky“

Novinkou, která potěší všechny, kteří nechtějí v péřovce pouze jít nebo bez hnutí čekat na kopci na kamarády, jsou strečové klíny v podpaží z materiálu Polar Stretch Grid, díky kterým je zvýšena prodyšnost a pohyblivost při fyzické aktivitě. Lezci ocení vnitřní kapsy na zahřátí lezeček. Samozřejmostí je vodoodpudivá úprava a sáček pro sbalení. V nabídce jsou dvě barevné varianty a také dámská verze péřovky pod označením Meg III.

Infocena: 3 590 Kč, www.rockpoint.cz

NABÍJECÍ SVÍTLNA FENIX E35 V3.0

Kapesní baterka se silou slunce

Fenix E35 V3.0 při svých kompaktních rozměrech 11,8 centimetrů a hmotnosti 140 gramů překvapí mimořádným výkonem až 3 000 lumenů, což je v praxi dvojnásobek intenzity dálkových světel u aut. Součástí balení je li-ion akumulátor 21700 s USB-C konektorem, který lze dobít i z powerbanky. Díky těmto parametrům a dosvitu 240 metrů představuje Fenix E35 V3.0 ideálního partáka pro všechny náročné turisty, expedice do hor, ale také pro vodáky nebo trampy.

Infocena: 2 099 Kč, www.kronium.cz

BUFF THERMONET®

Šátek do chladného prostředí

Velmi teplý a prodyšný multifunkční šátek na běh, skialpy, běžky, horskou turistiku a jiné intenzivní aktivity v chladném počasí. Díky speciálnímu polyesterovému mikrovláknou vyvinutému ve spolupráci s firmou Primaloft je šátek ThermoNet® čtyřikrát teplejší než klasický šátek Original BUFF. Na výrobu šátku bylo použito 70 % materiálů pocházejících z recyklovaných PET lahví. Šátek si zachovává své vlastnosti po dlouhé roky – nežmolkuje se a barvy nevyblednou, takže si nemusíte po pár měsících kupovat další. Poslední testy ukázaly, že materiál má 80% účinnost na filtraci bakterií.

Infocena: 569 Kč

www.headwear.cz

DEVOLD NANSEN

Klasický teplý vlněný svetr

Tradiční norský vlněný svetr vyrobený ze 100% norské vlny. V těchto svetrech norští rybáři brzdili norské pobřeží už koncem 19. století. Amundsen i Nansen nosili tyto svetry na svých polárních expedicích. Není divu, že svetr nese jméno norského národního hrdiny. I vy se nyní v příjemném teple vlněného svetru Devold Nansen můžete na chvíli stát polárním dobrodruhem.

Infocena: 4 199 Kč

www.devold.cz

hůlky pro splitboarding a jiné outdoorové aktivity. Ergonomické madlo je tvarováno nejen pro komfort držení, ale také pro snadnou obsluhu stoupacích podpatků na skialpových a splitboardových vázáních. Tvarovaná prodloužená měkká pěnová rukojeť vám usnadní přesný úchop a manipulaci. Odnímatelné poutko, karbidová špička, která drží bezpečně na ledu i kamenech a zajišťuje dlouhou životnost. Snadné ovládání v rukavicích.

Infocena: 3 370 Kč, www.boatpark.cz

BLACK DIAMOND TOUR GLOVE

Minimalistické rukavice

Nádherně zpracované celokožené rukavice navíc vybavené membránou Pertex Shield. Minimalistický design, krátká manžeta se suchým zipem a celkově vysoce odolné materiály předurčují Tour Glove k tomu, aby se staly vaší nejoblíbenější skialpinistickou rukavicí, kterou si vezmete na každou skialpovou túru.

Infocena: 1 798 Kč

www.hanibal.cz

G3 ZED 9

Vytvořeno pro lehké lyžaře

G3 ZED 9 je vázání pro lehčí lyžaře, které vychází z osvědčené platformy ZED 12. Lehká nekompromisní konstrukce s maximálním výkonem a bezpečností z kopce. Je lehká, víc dovede, víc vydrží! G3 ZED představuje novou generaci vysokovýkonných skitouringových vázání. Jednoduché, minimalistické vázání, super lehké a snadno se obouvá.

Infocena: 11 540 Kč

www.boatpark.cz

G3 SLAYR 114

Freeride skitouring lyže

Lyže G3 SLAYr nabízí ideální kombinaci vlastností pro freeride lyžování a skitouring – jsou lehké a výkonné při sjezdu. Snadné a zábavné lyžování bez ohledu na úroveň dovedností, ať jste doma na místním homerunu, nebo někde na misi. SLAYr vás bude bavit, ať už jedete po planinách, nebo mezi stromy. Nová technologie jádra, vyrobeno v Kanadě.

Infocena: 21 700 Kč

www.boatpark.cz

G3 PIVOT

Skládací teleskopické hole

Hole PIVOT jsou extra skladné

Black Diamond

Traverse

Klasické dvoudílné skialpové hole s hliníkovou konstrukcí. Lehká prodloužená gumová rukojeť, talířky s možností výměny a systém zajištění FlickLock® – praktické, odolné a spolehlivé hole na každou túru.

Ke koupení na
hanibal.cz.
#nahoryadal

MERINO WOOL FLEECE

100% MERINO WOOL

THE
WAY
WE
LIVE

Objevte kolekci
MERINO WOOL FLEECE na:
www.buff.cz

